2021_9_678_699

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾകടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021_9_678_699

ഗുലാബ്

v.

ഉത്തർ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം

(2021 ലെ 81–ആം ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ)

2021 ഡിസംബർ 09

[ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്, ജസ്റ്റിസ് എ. എസ്. ബൊപ്പണ്ണ, ജസ്റ്റിസ് വിക്രം നാഥ്]

ശിക്ഷാ നിയമം, *1860*– വകുപ്പുകൾ *302, 34*– മാരകമായ വെടിയുതിർക്കാൻ കൂട്ടുപ്രതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു– പൊതു ഉദ്ദേശ്യം– അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ വകുപ്പ് *302,* വകുപ്പ് *34* എന്നിവ പ്രകാരം കുറ്റസ്ഥാപനം ചെയ്തു, അതേസമയം കൂട്ടുപ്രതിയെ *(മരണപ്പെട്ടയാൾ)* വകുപ്പ് *302* പ്രകാരം കുറ്റസ്ഥാപനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിച്ചു– അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചത്*:* മരിച്ചയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രതികൾക്കിടയിൽ വിശദമായ പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പദ്ധതി വളരെക്കാലം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല– കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ ചേരാൻ തങ്ങളുടെ വാക്കുകളിലൂടെയോ പ്രവൃത്തിയിലൂടെയോ പ്രതികൾ സമ്മതം സൂചിപ്പിച്ചാൽ കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള പൊതു ഉദ്ദേശ്യം തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു– പിസ്റ്റലുണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടുപ്രതിയോടൊപ്പം അപ്പീൽവാദി ഒരു ലാത്തിയുമായി സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി– രേഖകളിലുള്ള തെളിവുകൾ, അപ്പീൽവാദി മരിച്ചയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് പൊതു ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഫലമാണെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു–

2021_9_678_699

അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രേരണ കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ നിർണ്ണായകമായിരുന്നു, കാരണം ശത്രുവിനെ കണ്ടെത്തി എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞതിന് ശേഷമാണ് കൂട്ടുപ്രതി മാരകമായ വെടിയുതിർത്തത്– സെഷൻസ് ജഡ്ജിയും ഹൈക്കോടതിയും തെളിവുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തി– അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്ക്, സംഭവസ്ഥലത്തെ സാന്നിധ്യം, പ്രേരണയുടെ സ്വഭാവം എന്നിവ മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളുടെ പൊരുത്തമുള്ള മൊഴികളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി– അപ്പീലിൽ മെറിറ്റില്ല.

ശിക്ഷാ നിയമം, *1860*– വകുപ്പ് *34*– വ്യാപ്തി– ചർച്ച ചെയ്തു.

ക്രിമിനൽ നിയമം– തെളിവ്– ദൃക്സാക്ഷികൾ– ബന്ധുക്കളായ സാക്ഷികൾ– വിധി: മരിച്ചയാളുടെ ബന്ധുക്കൾ മാത്രമാണ് സാക്ഷികളെന്നത് അവരുടെ യുക്തമായ മൊഴികളെ അവിശ്വസിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല.

ക്രിമിനൽ നിയമം– വെടിക്കോപ്പിന്റെ ഉപയോഗം– ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധനെ പരിശോധിക്കാത്തത് – വിധി: മാരകമായ പരിക്കുകൾ ഒരു പ്രത്യേക ആയുധം മൂലമാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധന്റെ റിപ്പോർട്ട് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത് നേരിട്ടുള്ള ദൃക്സാക്ഷികളുടെ വിശ്വസനീയമായ തെളിവുകളെ അവിശ്വസിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല – ശിക്ഷാ നിയമം, *1860* – വകുപ്പുകൾ *302, 34.*

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട്, കോടതി വിധിച്ചത്:

1. 'തല്പര സാക്ഷികളുടെ' തെളിവ്

തങ്ങളുടെ കേസ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്, പ്രോസിക്യൂഷൻ മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളുടെ, പി.ഡബ്ല്യു.–1, പി.ഡബ്ല്യു.–2, പി.ഡബ്ല്യു.–3, തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചു.

2021_9_678_699

മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ('എച്ച്') സഹോദരനായ പി.ഡബ്ല്യു.–1, സംഭവദിവസം വൈകുന്നേരം 5 മണിയോടെ, മകളുടെ അസുഖത്തെക്കുറിച്ച് അറിയിക്കാൻ മരണപ്പെട്ടയാൾ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന 'എം'ന്റെ വീട്ടിലേക്ക് താൻ പോയിരുന്നു എന്ന് മൊഴി നൽകി. മരണപ്പെട്ടയാൾ കുളത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു എന്ന് 'എം'ന്റെ സഹോദരൻ പി.ഡബ്ല്യു.–1 നെ അറിയിക്കുകയും, അവിടെ വെച്ച് താൻ മരണപ്പെട്ടയാളെ കണ്ടുവെന്നും മൊഴി നൽകി. അതേ സമയം, 'ഐ' (കൂട്ടുപ്രതിയും) അപ്പീൽവാദിയും ഒരു പള്ളിയിൽ നിന്ന് സംഭവസ്ഥലത്തേക്ക് വരികയായിരുന്നു. മരണപ്പെട്ടയാൾ സ്വയം ശുദ്ധീകരിച്ച് നിന്നപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി 'ഐ'യെ ശത്രുവായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് അയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. 'ഐ' 0.315 ബോർ പിസ്റ്റൽ ഉപയോഗിച്ച് 'എച്ച്'ന് നേരെ വെടിയുതിർത്തു. വെടിയുണ്ട നെഞ്ചിൽ കൊള്ളുകയും അയാൾ വീഴുകയും സംഭവസ്ഥലത്ത് വെച്ച് മരിക്കുകയും ചെയ്തു. (മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ബന്ധുവായ പി.ഡബ്ല്യു.–2), (മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ബന്ധുവായ പി.ഡബ്ല്യു.–3), കൂടാതെ 'എൽ' എന്ന് പേരുള്ള ഒരാൾ എന്നിവർ സംഭവത്തിന് സാക്ഷികളായിരുന്നുവെന്നും, പ്രതികൾ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നതിന് മുമ്പ് അവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നും പി.ഡബ്ല്യു.–1 മൊഴി നൽകി. പ്രതികളെ ഭയന്ന് താൻ ഉടൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയില്ലെന്നും, ഒടുവിൽ രാത്രി 9:30–നാണ് റിപ്പോർട്ട് നൽകിയതെന്നും പി.ഡബ്ല്യു.–1 മൊഴി നൽകി. ഏകദേശം അഞ്ച് മാസം മുമ്പ് മരണപ്പെട്ടയാളും 'ഐ'യും തമ്മിൽ ഒരു വഴക്കുണ്ടായിരുന്നെന്നും, അതിൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 307–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റം ചെയ്തതായി മരണപ്പെട്ടയാൾക്കെതിരെ ആരോപണമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം മൊഴി നൽകി. തന്റെ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിനിടെ, സംഭവസ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചും വെടിയേറ്റപ്പോൾ

2021_9_678_699

മരണപ്പെട്ടയാളുടെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും പി.ഡബ്ല്യു.–1 നെ വിശദമായി ചോദ്യം ചെയ്തു. ദൃക്സാക്ഷിയുടെ മൊഴിയിൽ കാര്യമായ വൈരുദ്ധ്യമോ പരസ്പര വിരുദ്ധതയോ ഉണ്ടായില്ല. തന്റെ വീട് കുളത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അടുത്താണെന്ന് പി.ഡബ്ല്യു.–2 പ്രത്യേകമായി മൊഴി നൽകി. കുളത്തിൽ താൻ കുളിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കുളത്തിൽ താൻ ഉണ്ടായിരുന്നതിന് യുക്തമായ കാരണം അദ്ദേഹം നൽകി. തന്റെ മൊഴികൾക്കിടെ, പി.ഡബ്ല്യു.–2, അപ്പീൽവാദി ഒരു വടിയുമായി സന്നിഹിതനായിരുന്നെന്നും 'ഐ'യെ മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത പങ്ക് പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചു. പി.ഡബ്ല്യു.–3, സമാനമായ രീതിയിൽ, മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് വെടിയേറ്റ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകി. കുളിച്ചതിന് ശേഷം താൻ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുകയായിരുന്നു എന്ന് പി.ഡബ്ല്യു.–3 മൊഴി നൽകി. കുളത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി 'ഐ'യെ മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടുവെന്നും, അതിനുശേഷം 'ഐ' വെടിയുതിർക്കുകയും വെടിയുണ്ട അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ കൊള്ളുകയും ചെയ്തുവെന്നും പി.ഡബ്ല്യു.–3 മൊഴി നൽകി. പി.ഡബ്ല്യു.–1, 2, 3 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചപ്പോൾ, സംഭവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചോ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചോ കാര്യമായ വൈരുദ്ധ്യമൊന്നുമില്ല. മൂന്ന് സാക്ഷികളും താഴെ പറയുന്നവയ്ക്ക് മൊഴി നൽകി: (i) മരണപ്പെട്ടയാൾ കുളത്തിന്റെ അടുത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നത്; (ii) സംഭവസ്ഥലത്ത് അപ്പീൽവാദിയും 'ഐ'യും ഉണ്ടായിരുന്നത്; (iii) അപ്പീൽവാദി 'ഐ'യെ മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്; കൂടാതെ (iv) 'ഐ' മരണപ്പെട്ടയാളെ വെടിവെച്ചതിന്റെ ഫലമായി അയാൾക്ക് നെഞ്ചിൽ പരിക്കേൽക്കുകയും സംഭവസ്ഥലത്ത് വെച്ച് കുഴഞ്ഞുവീഴുകയും ചെയ്തു. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ

ബന്ധുക്കൾ മാത്രമാണ് സാക്ഷികളെന്നത് അവരുടെ യുക്തമായ മൊഴികളെ അവിശ്വസിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല. രേഖകളിലുള്ള തെളിവുകൾ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയും ഹൈക്കോടതിയും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളുടെയും സാന്നിധ്യത്തെ അവിശ്വസിക്കാൻ ഒരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല, അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സംശയം ഉന്നയിക്കാൻ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ ഒന്നും ലഭ്യമല്ല. രോഗിയായിരുന്ന എന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മകളെ പരിശോധിക്കാത്തത്, പി.ഡബ്ല്യു.-1, 2, 3 എന്നിവരുടെ ദൃക്സാക്ഷി തെളിവുകൾ പൊരുത്തമുള്ളതും വിശ്വസനീയവുമാണെങ്കിൽ, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിന് മാരകമായ ഒരു സാഹചര്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് ഉണ്ടായതായി കണ്ടെത്തിയ പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം ദൃക്സാക്ഷികൾ നൽകിയ വിവരങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്നതാണ്. [ഖണ്ഡികകൾ 14-16][689-G-H; 690-A-H; 692-A-B]

മുഹമ്മദ് റോജാലി *v.* അസം സംസ്ഥാനം (2019) 19 എസ്.സി.സി. 567- ആശ്രയിച്ചു.

2. ആയുധം കണ്ടെടുക്കുന്നതിലെയും ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധനെ പരിശോധിക്കുന്നതിലെയും പരാജയം

മരിച്ചയാൾക്ക് വെടിയേറ്റ മുറിവുണ്ടായിരുന്നു, അതിന് ഒരു പ്രവേശന ദ്വാരവും ഒരു പുറത്തേക്കുള്ള ദ്വാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. കുറ്റം ചെയ്ത ആയുധം കണ്ടെടുക്കാത്തതുകൊണ്ട്, പി.ഡബ്ല്യു.-1, 2, 3 എന്നിവരുടെ ദൃക്സാക്ഷി മൊഴികളെ ആശ്രയിച്ച പ്രോസിക്യൂഷൻറെ കേസ് അവിശ്വസിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഈ കേസ്, ഒരു വെടിക്കോപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ കാട്രിഡ്ജ് കണ്ടെത്തിയിട്ടും, പ്രോസിക്യൂഷൻ ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധൻറെ റിപ്പോർട്ട് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ട കേസല്ല. അതിനാൽ, മാരകമായ പരിക്കുകൾ ഒരു പ്രത്യേക

ആയുധം മൂലമാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധന്റെ റിപ്പോർട്ട് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത് നേരിട്ടുള്ള ദൃക്സാക്ഷികളുടെ വിശ്വസനീയമായ തെളിവുകളെ അവിശ്വസിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 17, 20][692-C-D; 695-B-C]

സുഖ്വന്ത് സിംഗ് *v.* പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം **(1995) 3** എസ്.സി.സി.: **[1995] 2** എസ്.സി.ആർ. **1190-** വേർതിരിച്ചു.

ഗുരുചരൺ സിംഗ് *v.* പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം **(1963) 3** എസ്.സി.ആർ. **585;** പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം *v.* ജഗ്രാജ് സിംഗ് **(2002) 3** എസ്.സി.സി. **234: [2002] 1** എസ്.സി.ആർ. **998** - ആശ്രയിച്ചു.

3.1 ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് **34** പ്രകാരമുള്ള പൊതു ഉദ്ദേശ്യം

വകുപ്പ് **34-**ന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, വീരേന്ദ്ര സിംഗ് ***v.*** മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം എന്ന കേസിൽ സുപ്രീം കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു**:**

(i) വകുപ്പ് **34** ഒരു പ്രത്യേക കുറ്റം സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് ഒരു നിർമ്മാണപരമായ ബാധ്യതയുടെ തത്വമാണ്**; (ii)** ഒരു കുറ്റത്തിന് സംയുക്ത ബാധ്യത ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന്, യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിന് പ്രതികൾക്കിടയിൽ മുൻകൂട്ടി ക്രമീകരിച്ചതും മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തതുമായ ഒരു ധാരണ ഉണ്ടായിരിക്കണം**; (iii)** പ്രവൃത്തിക്കും മുൻകൂട്ടിയുള്ള ആസൂത്രണത്തിനും ഇടയിൽ ഒരു വലിയ ഇടവേള ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല, പദ്ധതി പെട്ടെന്ന് രൂപപ്പെടാം. വകുപ്പ് **34** ബാധകമാകുന്നതിന്, ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയാണ് പ്രവൃത്തി ചെയ്തതെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല**;** കൂടാതെ **(iv)** നിരവധി ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും,

കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, ആരാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കുറ്റം ചെയ്തതെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷന് തെളിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത കേസുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. [ഖണ്ഡിക 24][697-B-F]

വീരേന്ദ്ര സിംഗ് *v.* മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2010) 8 എസ്.സി.സി. 407 : [2010] 9 എസ്.സി.ആർ. 772 - ആശ്രയിച്ചു.

3.2 രേഖകളിലുള്ള തെളിവുകൾ, അപ്പീൽവാദി 'ഐ'യെ മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് പൊതു ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഫലമാണെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. മരിച്ചയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രതികൾക്കിടയിൽ വിശദമായ പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പദ്ധതി വളരെക്കാലം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ ചേരാൻ തങ്ങളുടെ വാക്കുകളിലൂടെയോ പ്രവൃത്തിയിലൂടെയോ പ്രതികൾ സമ്മതം സൂചിപ്പിച്ചാൽ കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള പൊതു ഉദ്ദേശ്യം തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു. പിസ്റ്റലുണ്ടായിരുന്ന 'ഐ'യോടൊപ്പം അപ്പീൽവാദി ഒരു ലാത്തിയുമായി സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി. അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രേരണ കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ നിർണ്ണായകമായിരുന്നു, കാരണം ശത്രുവിനെ കണ്ടെത്തി എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞതിന് ശേഷമാണ് 'ഐ' മാരകമായ വെടിയുതിർത്തത്. അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്ക്, സംഭവസ്ഥലത്തെ സാന്നിധ്യം, പ്രേരണയുടെ സ്വഭാവം എന്നിവ മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളുടെ പൊരുത്തമുള്ള മൊഴികളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി. [ഖണ്ഡിക 27][699-D-F]

പാണ്ടുരംഗ്, ടുകിയ ആൻഡ് ഭില്ലിയ *v.* ഹൈദരാബാദ് സംസ്ഥാനം [1955] എസ്.സി.ആർ. 1 1083; ഛോട്ടാ അഹിർവാർ *v.* മധ്യ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2020) 4 എസ്.സി.സി. 126 : [2020] 3 എസ്.സി.ആർ. 776; ധൻപാൽ *v.*

2021_9_678_699

സ്റ്റേറ്റ് *(*എൻ.സി.ടി. ഓഫ് ഡൽഹി*)* **(2020) 5** എസ്.സി.സി. **705;** സന്ദീപ് *v.* ഹരിയാന സംസ്ഥാനം **2021** എസ്.സി.സി. ഓൺലൈൻ എസ്.സി. **642** – ആശ്രയിച്ചു.

പരാമർശിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ

[1995] 2 SCR 1190	വേർതിരിച്ചു	ഖണ്ഡിക 17
[2002] 1 SCR 998	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 19
[2010] 9 SCR 772	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 23
[2020] 3 SCR 776	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 25

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2021 ലെ 81–ആം നമ്പർ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ.

1991 ലെ 2172–ആം ക്രിമിനൽ അപ്പീലിൽ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ 2020 ജൂൺ 19–ലെ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന്.

അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകൻ എസ്. മഹേന്ദ്രൻ ഹാജരായി.

എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി വിനോദ് ദിവാകർ, എ.എ.ജി., ബി. എൻ. ദുബെ, രുചിരാ ഗോയൽ, മാൻവി ശർമ്മ എന്നീ അഭിഭാഷകർ ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്:

ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്:

2021_9_678_699

A. ആമുഖം 3

B. വാദങ്ങൾ 10

C. വിശകലനം 13

C.1. 'തല്പര സാക്ഷികളുടെ' തെളിവ് 13

C.2. ആയുധം കണ്ടെടുക്കുന്നതിലെയും ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധനെ പരിശോധിക്കുന്നതിലെയും പരാജയം 16

C.2. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരമുള്ള പൊതു ഉദ്ദേശ്യം..... 20

D. ഉപസംഹാരം 25

എ. ആമുഖം

ഈ അപ്പീൽ, അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 2020 ജൂൺ 19-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2172/1991-ൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ്. ഹൈക്കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ള അപ്പീൽ, സെഷൻസ് ജഡ്ജി ബന്ദാ 1991 നവംബർ 13-ന് സെഷൻസ് വിചാരണ നമ്പർ 266/1990 (സ്റ്റേറ്റ് ഗവൺമെന്റ് v. ഇദ്രീഷ് ആൻഡ് ഗുലാബ്) കേസിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന് ഉയർന്നതാണ്.

2021_9_678_699

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം[1] 1860–ലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് ഇദ്രീഷിനെ ശിക്ഷിച്ചു. ഈ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ച ഗുലാബ്, ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പ് 302, 34 എന്നിവ പ്രകാരം കുറ്റസ്ഥാപനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽ നിലനിൽക്കെ ഇദ്രീഷ് മരണപ്പെട്ടു.

2. 1989 നവംബർ 22–ന്, ഷബീർ (പി.ഡബ്ല്യു.–1) രാത്രി 10:30–ന് ബന്ദാ ജില്ലയിലെ മാതൗന്ദ് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഒരു രേഖാമൂലമുള്ള റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു, അതിന്റെ ഫലമായി ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പുകൾ 302, 34 പ്രകാരം ഇദ്രീഷിനും അപ്പീൽവാദിക്കും എതിരെ ക്രൈം കേസ് നമ്പർ 78/1989 രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. രേഖാമൂലമുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: പി.ഡബ്ല്യു.–1 ന്റെ സഹോദരൻ ഹനീഫയ്ക്ക് ഏകദേശം 26 വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു, അയാൾ മജീദിന്റെ സ്ഥലത്ത് ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ജോലിക്ക് ശേഷം, ഹനീഫ അടുത്ത് ഒരു കുളത്തിൽ കുളിക്കാൻ പോയിരുന്നു. ഹനീഫയുടെ മകൾക്ക് അസുഖമായതുകൊണ്ട് പി.ഡബ്ല്യു.–1 ഹനീഫയെ വിളിക്കാൻ ഏകദേശം 5:00 പി.എം. ന് പോയിരുന്നു. 0.315 ബോർ നാടൻ പിസ്റ്റൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇദ്രീഷും, ലാത്തിയുമായി അപ്പീൽവാദിയും ഈദ്ഗാഹിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് വന്നു. "ശത്രുവിനെ കണ്ടെത്തി" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദി ഇദ്രീഷിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, അതിന്റെ ഫലമായി ഇദ്രീഷ് ഹനീഫയ്ക്ക് നേരെ വെടിയുതിർത്തു. വെടിയുണ്ട ഹനീഫയുടെ നെഞ്ചിൽ കൊള്ളുകയും തൻമൂലം അയാൾ കുഴഞ്ഞുവീഴുകയും മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. ഇദ്രീഷും അപ്പീൽവാദിയും ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോയെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. സംഭവത്തിന് ഏകദേശം 5 മാസം മുമ്പ് ഹനീഫയും ഇദ്രീഷും തമ്മിൽ ഒരു വഴക്കുണ്ടായിരുന്നെന്നും, ഒരു ക്രിമിനൽ കേസിൽ

1 **"IPC"**

ഹനീഫയെ പ്രതിയാക്കിയിരുന്നെന്നും രേഖാമൂലമുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. ഇതാണ് കൊലപാതകത്തിന് പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യം എന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രതികളെ ഭയന്ന് എഫ്.ഐ.ആർ. നേരത്തെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തില്ലെന്നും, ഗ്രാമവാസികൾ എത്തിയതിന് ശേഷമാണ് രേഖാമൂലമുള്ള റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചതെന്നും പി.ഡബ്ല്യു.–1 മൊഴി നൽകി. രേഖാമൂലമുള്ള റിപ്പോർട്ട് 1989 നവംബർ 22–ന് പി.ഡബ്ല്യു.–1 ന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഷബീർ ഖാൻ ആണ് എഴുതിയത്. സംഭവസ്ഥലവും പോലീസ് സ്റ്റേഷനും തമ്മിലുള്ള ദൂരം 11 കിലോമീറ്ററാണ്.

3. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം 1989 നവംബർ 23–ന് പി.ഡബ്ല്യു.–5 നടത്തി. താഴെ പറയുന്ന പരിക്കുകൾ രേഖപ്പെടുത്തി:

"i. വലത് കണ്ണിന് 1 സെ.മീ. പുറത്ത് വലത് താൽക്കാലിക ഭാഗത്ത് 1 സെ.മീ. × 1 സെ.മീ. വലുപ്പമുള്ള ഒരു ഉരച്ചിൽ.

ii. ഇടത് നെഞ്ചിന്റെ മുൻഭാഗത്ത്, ഇടത് മുലക്കണ്ണിന് 7 സെ.മീ. താഴെ, 7 മണി സ്ഥാനത്ത് 0.8 × 0.8 സെ.മീ. വലുപ്പമുള്ള വെടിയുണ്ടയേറ്റ പ്രവേശന മുറിവ്. മുറിവിന് ചുറ്റും 13 സെ.മീ. × 9 സെ.മീ. വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ അകത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞ അരികുകൾ, ടാറ്റൂയിംഗ്, കറുപ്പ്, കരിച്ച അടയാളങ്ങൾ എന്നിവയുണ്ടായിരുന്നു.

iii. ഇടത് നെഞ്ചിന്റെ പുറകിൽ 1 സെ.മീ. × 1 സെ.മീ. വലുപ്പമുള്ള വെടിയുണ്ടയേറ്റ പുറത്തുകടക്കൽ മുറിവ്, രണ്ടാമത്തെ മുറിവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത്, ഇടത് സ്കാപുലയുടെ താഴത്തെ കോണിന്റെ 10 സെ.മീ. താഴെയും ഉള്ളിലേക്കും, മധ്യഭാഗത്ത് നിന്ന് 3 സെ.മീ. വശത്തേക്കും. ഹൃദയവും ശ്വാസകോശവും തുളച്ച് കയറി. പ്ലൂറൽ അറയിൽ ഏകദേശം 1 ലിറ്റർ ദ്രാവകവും കട്ടപിടിച്ച രക്തവും ഉണ്ടായിരുന്നു."

മരണകാരണം, പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിന് മുമ്പുള്ള വെടിയേറ്റ പരിക്കിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ ഷോക്കും രക്തസ്രാവവുമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

4. അന്വേഷണം പൂർത്തിയായതിന് ശേഷം, 1989 ഡിസംബർ 16-ന് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. 1991 മാർച്ച് 4-ന് വിചാരണ ജഡ്ജി കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് ഇദ്രീഷിനെതിരെയും, ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പുകൾ 302, 34 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെയും കുറ്റം ചുമത്തി.

5. തങ്ങളുടെ കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിനായി പ്രോസിക്യൂഷൻ മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളെ പരിശോധിച്ചു:

(1) പി.ഡബ്ല്യു.-1 ഷബീർ, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മൂത്ത സഹോദരൻ; (2) പി.ഡബ്ല്യു.-2 സദു, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ബന്ധു; കൂടാതെ (3) പി.ഡബ്ല്യു.-3 ഇദു, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ഒരു ബന്ധു. 1991 നവംബർ 13-ന്, സെഷൻസ് ജഡ്ജി, ബന്ദാ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് ഇദ്രീഷിനെയും, ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പുകൾ 302, 34 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദിയെയും ശിക്ഷിച്ചു. അവർക്ക് ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു. സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ വിധിന്യായം ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2172/1991-ൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അപ്പീൽ നിലനിൽക്കെ ഇദ്രീഷ് മരണപ്പെട്ടു.

6. അപ്പീലിനെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിക്ക് മുന്നിൽ താഴെ പറയുന്ന വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു:

(i) എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ ഏകദേശം അഞ്ചര മണിക്കൂറിന്റെ വിശദീകരിക്കപ്പെടാത്ത കാലതാമസം ഉണ്ടായിരുന്നു, ഇത് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ദൃക്സാക്ഷികൾ സംഭവസ്ഥലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു;

(ii) ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ദൃക്സാക്ഷികളായ പി.ഡബ്ല്യു.–1, 2, 3 എന്നിവർ മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ബന്ധുക്കളായിരുന്നു, അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ചും അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കാരണം അവരുടെ മൊഴി തള്ളാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണ്;

(iii) ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഉദ്ദേശ്യം ഇദ്രീഷിനെതിരെയായിരുന്നു, അപ്പീൽവാദിയെ തെറ്റായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, കാരണം അയാൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയും ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല;

(iv) അപ്പീൽവാദിക്ക് പ്രേരണയുടെ പങ്ക് ആരോപിച്ചിരിക്കുന്നു, ഇത് ദുർബലമായ ഒരു തെളിവ് തരമാണ്;

(v) മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മകളെ വിചാരണ സമയത്തോ അന്വേഷണ സമയത്തോ പരിശോധിച്ചില്ല, ഇത് പി.ഡബ്ല്യു.–1 ന്റെ സംഭവസ്ഥലത്തെ സാന്നിധ്യത്തിനുള്ള കാരണം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു; കൂടാതെ

(vi) തനിക്ക് ആരോപിക്കപ്പെട്ട "ആലങ്കാരിക"മായ പങ്ക് പരിഗണിച്ച് അപ്പീൽവാദിക്ക് സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ അർഹനാണ്.

7. ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചത്:

(i) പി.ഡബ്ല്യു.–1 മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മകൾക്ക് സുഖമില്ലാത്തതിനാൽ അയാളെ വിളിക്കാൻ കുളത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു എന്ന് മൊഴി നൽകി;

(ii) പ്രതികൾ പി.ഡബ്ല്യു.–1 ന്റെ വീടിനും കുളത്തിനും ഇടയിലുള്ള ദൂരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തില്ല;

(iii) താൻ കുളത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു എന്ന് മജീദ് എന്ന് പേരുള്ള ഒരാളുടെ സഹോദരൻ അറിയിച്ചുവെന്ന് പി.ഡബ്ല്യു.–1 വിചാരണയിൽ മൊഴി നൽകി. അന്വേഷണ വേളയിലെ തന്റെ മുൻ മൊഴിയിൽ അത്തരം ഒരു വെളിപ്പെടുത്തൽ ഇല്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ച് പി.ഡബ്ല്യു.–1 നെ ചോദ്യം ചെയ്തു;

(iv) ഈ വൈരുദ്ധ്യത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകാൻ കഴിയില്ല, കാരണം പി.ഡബ്ല്യു.–1, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചതിന് ശേഷം കുളത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു എന്ന് അന്വേഷണ വേളയിൽ പി.ഡബ്ല്യു.–6, ഐ.ഒ.യെ അറിയിച്ചിരുന്നു. പി.ഡബ്ല്യു.–1 ആദ്യം മരണപ്പെട്ടയാൾ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന മജീദിന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയത് മകളുടെ അസുഖത്തെക്കുറിച്ച് അറിയിക്കാനായിരുന്നു എന്നതായിരുന്നു യുക്തിപരമായ നിഗമനം. എന്നാൽ അതിനിടെ, മരണപ്പെട്ടയാൾ തന്റെ ദൈനംദിന പതിവ് പോലെ കുളത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട്, പി.ഡബ്ല്യു.–1 കുളത്തിലേക്ക് പോയി. അങ്ങനെ, പി.ഡബ്ല്യു.–1 ന്റെ സാന്നിധ്യം സംഭവസ്ഥലത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു;

(v) പി.ഡബ്ല്യു.–2, 3 എന്നിവരുടെ വീടുകൾ കുളത്തിന്റെ അടുത്തായിരുന്നു, അവർ പ്രാഥമിക കൃത്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ കുളത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയിരുന്നു. തിരികെ വരുന്ന വഴിയിൽ, ലാത്തിയുമായി സായുധനായിരുന്ന അപ്പീൽവാദി, 0.315 ബോർ നാടൻ പിസ്റ്റലുണ്ടായിരുന്ന ഇദ്രീഷിനെ, കുളത്തിന്റെ അടുത്തുകൂടെ മുകളിലേക്ക് കയറുകയായിരുന്നു മരണപ്പെട്ടയാളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു;

(vi) സാക്ഷികൾ മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ബന്ധുക്കളായിരുന്നെങ്കിലും, സംഭവസ്ഥലത്ത് അവരുടെ സാന്നിധ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും അവർ വിശ്വസനീയരാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്താൽ അവരുടെ മൊഴികൾ തള്ളാൻ അത് മതിയായ കാരണമല്ല;

(vii) പി.ഡബ്ല്യു.–2, 3 എന്നിവരുടെ വീടുകൾ അടുത്തായിരുന്നു, പ്രകൃതിയുടെ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകാൻ അവർ കുളത്തിലേക്ക് പോകുന്നത് അസ്വാഭാവികമല്ലായിരുന്നു;

(viii) മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളും സംഭവം നടന്ന രീതിയെക്കുറിച്ചും ഇദ്രീഷിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ചും ഒരേ അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യവും, അവർ സംഭവം കണ്ട ദൂരവും കൃത്യമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു;

(ix) പ്രേരണയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ വലിയ പൊരുത്തക്കേടുകളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, മരണപ്പെട്ടയാൾ ഒരു ശത്രുവാണെന്നും അയാളെ ഇല്ലാതാക്കണമെന്നും ആയിരുന്നു അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം;

(x) അപ്പീൽവാദിക്ക് മരണപ്പെട്ടയാളുമായി മുൻവൈരാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ, അപ്പീൽവാദി ഇദ്രീഷിന്റെ അനന്തരവനായിരുന്നു;

(xi) ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പ് 34–ന്റെ സഹായത്തോടെയുള്ള ശിക്ഷാവിധിക്ക്, ലാത്തിയുമായി സായുധനായിരുന്ന ഇദ്രീഷിനൊപ്പം അപ്പീൽവാദിയുടെ സാന്നിധ്യവും, കൊലപാതകം ചെയ്യാൻ ഇദ്രീഷിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെട്ട പങ്കും മതിയായിരുന്നു;

(xii) എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിലെ അഞ്ചര മണിക്കൂറിന്റെ കാലതാമസം പ്രതികളെ ഭയന്ന സാക്ഷികളുടെ പേരിൽ

ആരോപിക്കാവുന്നതാണ്, ഇത് ഒരു ഗ്രാമീണ സാഹചര്യത്തിൽ വിശ്വസനീയമാണ്. പോലീസ് സ്റ്റേഷനും 11 കിലോമീറ്റർ ദൂരത്തിലായിരുന്ന സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. നവംബർ മാസത്തിലെ ഒരു സന്ധ്യാസമയത്ത് ഏകദേശം 5.30-നാണ് സംഭവം നടന്നത്, ഗ്രാമവാസികൾ ഒരുമിച്ചുകൂടിയതിന് ശേഷം മാത്രം രാത്രി 10.30-നാണ് പി.ഡബ്ല്യു.-1 റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കാൻ പോയത്. അതിനാൽ, കാലതാമസം തൃപ്തികരമായി വിശദീകരിച്ചു; കൂടാതെ

(xiii) മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മകളെ പരിശോധിക്കാത്തതിനെക്കുറിച്ച്, ഐ.ഒ. (പി.ഡബ്ല്യു.-6) മൊഴി നൽകിയത്, താൻ പെൺകുട്ടിയെ അവളുടെ അസുഖത്തെക്കുറിച്ച് നേരിട്ട് അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, അവൾക്ക് അസുഖമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു എന്നാണ്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മൊഴി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ തള്ളുകയും വിചാരണ ജഡ്ജിയുടെ വിധിന്യായം ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു.

8. 2021 ജനുവരി 25-ന് അനുമതി നൽകി. 2021 ഫെബ്രുവരി 26-ന്, അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഡ്വക്കേറ്റ്-ഓൺ-റെക്കോർഡ് 2021 ഫെബ്രുവരി 20-ന് മരണപ്പെട്ടുവെന്ന് കോടതിയെ അറിയിച്ചു. അതിനാൽ, ജാമ്യാപേക്ഷയിൽ നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചതുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദിക്ക് മറ്റൊരു അഡ്വക്കേറ്റ്-ഓൺ-റെക്കോർഡിനെ ഏർപ്പാടാക്കാൻ ഒരു ചെറിയ അവധിക്ക് അപേക്ഷിച്ചു. 2021 മാർച്ച് 15-ന്, അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ആരും ഹാജരായിട്ടില്ലെന്ന് ഈ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാകാൻ ഒരു പാനൽ കൗൺസലിനെ നിയമിക്കാൻ സുപ്രീം കോടതി ലീഗൽ സർവീസസ് കമ്മിറ്റി

(എസ്.സി.എൽ.എസ്.സി.) യോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. ഇതിനിടെ, തന്റെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട കൗൺസൽ വഴി ഹാജരാകാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് സൗകര്യമൊരുക്കാൻ നാല് ആഴ്ചത്തേക്ക് നടപടിക്രമങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ചു. 2021 ഏപ്രിൽ 12-ന്, എസ്.സി.എൽ.എസ്.സി. നിയമിച്ച ശ്രീ. എസ്. മഹേന്ദ്രൻ, ജയിലിൽ കഴിയുന്ന അപ്പീൽവാദിയെ ബന്ധപ്പെട്ട് അയാളുടെ ആഗ്രഹം മനസ്സിലാക്കാൻ അവധി തേടുകയും അത് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. 2021 ജൂലൈ 26-ന്, 2021 ജൂലൈ 23-ലെ ഓഫീസ് റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി തന്റെ ബന്ധുക്കൾ വഴി ഒരു കൗൺസലിനെ ഏർപ്പാടാക്കുമെന്നും അമിക്കസ് ക്യൂറിയെ ആവശ്യമില്ലെന്നും ഈ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തി. അപ്പീൽവാദിക്ക് എട്ട് ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ തന്റെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട കൗൺസലിനെ ഏർപ്പാടാക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ബന്ദാ ജില്ലാ ജയിൽ സൂപ്രണ്ട് വഴി അപ്പീൽവാദിക്ക് നോട്ടീസ് അയക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഉത്തർപ്രദേശ് സ്റ്റാൻഡിംഗ് കൗൺസലിന്, ബന്ദാ ജില്ലാ ജയിൽ സൂപ്രണ്ട് വഴി അപ്പീൽവാദിക്ക് നോട്ടീസിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് എത്തിക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകി. 2021 ഒക്ടോബർ 6-ന്, എസ്.സി.എൽ.എസ്.സി. നിയമിച്ച കൗൺസൽ, അപ്പീൽവാദി സ്വന്തം കൗൺസലിനെ ഏർപ്പാടാക്കാൻ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, യാതൊരു ക്രമീകരണവും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് മൊഴി നൽകി. അതിനാൽ, ബന്ധപ്പെട്ട ജയിലിൽ വെച്ച് വീഡിയോ കോൺഫറൻസിംഗ് വഴി അപ്പീൽവാദിയെ ബന്ധപ്പെടാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട കൗൺസലിന് അനുവാദം നൽകി. ശ്രീ. എസ്. മഹേന്ദ്രനും അപ്പീൽവാദിയും തമ്മിലുള്ള വീഡിയോ കോൺഫറൻസിംഗ് മീറ്റിംഗ് സൗകര്യപ്പെടുത്താൻ ജയിൽ സൂപ്രണ്ടിന് നിർദ്ദേശം നൽകി. 2021 നവംബർ 17-ന്, നടപടിക്രമങ്ങളുടെ വാദം കേൾക്കുന്നത് മാറ്റിവെച്ചു. 2021 ഫെബ്രുവരി 26 മുതൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് മതിയായ അവസരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടും, അയാൾ ഒരു കൗൺസലിനെയും ഏർപ്പാടാക്കിയിട്ടില്ല, ആരും ഹാജരായിട്ടില്ല. അതനുസരിച്ച്, എസ്.സി.എൽ.എസ്.സി. നോമിനേറ്റ് ചെയ്ത കൗൺസലായ ശ്രീ. എസ്.

മഹേന്ദ്രൻ്റെ വാദം കോടതി കേട്ടു. ശ്രീ. എസ്. മഹേന്ദ്രൻ കേസ് സമഗ്രമായും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായും വാദിച്ചു എന്ന് രേഖയുടെ വ്യക്തതയ്ക്കായി കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. വാദം കേൾക്കുന്നതിനിടെ, അദ്ദേഹം തൻ്റെ വാദങ്ങൾ സമർത്ഥമായി രൂപപ്പെടുത്തുകയും തെളിവ് രേഖയുടെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ബി. വാദങ്ങൾ

9. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി എസ്.സി.എൽ.എസ്.സി. നോമിനേറ്റ് ചെയ്ത കൗൺസൽ ശ്രീ. എസ്. മഹേന്ദ്രനെയും ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി അഡീഷണൽ അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറൽ (എ.എ.ജി.) ശ്രീ. ദിവാകറിനെയും കുമാരി. രുചിരാ ഗോയലിനെയും കേട്ടു.

10. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. എസ്. മഹേന്ദ്രൻ വാദിക്കുന്നത്:

(i) മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മകൾക്ക് സുഖമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, ആ വിവരം അറിയിക്കാൻ മരണപ്പെട്ടയാൾ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോവുകയായിരുന്നുവെന്നും താൻ സംഭവസ്ഥലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും പി.ഡബ്ല്യു.–1 മൊഴി നൽകി;

(ii) മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മകളെ വിചാരണയിൽ പരിശോധിച്ചില്ല, ഇത് പി.ഡബ്ല്യു.–1 ൻ്റെ ഉദ്ദേശിച്ച സാന്നിധ്യത്തിനുള്ള കാരണത്തിൽ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നു;

(iii) താൻ നൽകിയ എഫ്.ഐ.ആർ. സംഭവം നടന്ന് ഏകദേശം അഞ്ചര മണിക്കൂറിന് ശേഷമാണ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതെന്നതിൽ നിന്ന് പി.ഡബ്ല്യു.–1 നെ ഒരു സാക്ഷിയായി നിർത്തുകയായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്;

(iv) പി.ഡബ്ല്യു.–1 മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ഇളയ സഹോദരനാണ്, പി.ഡബ്ല്യു.–2, പി.ഡബ്ല്യു.–3 എന്നിവർ അദ്ദേഹവുമായി ബന്ധമുള്ളവരാണ്. മൂന്ന് സാക്ഷികളും താൽപര്യമുള്ളവരായതുകൊണ്ട്, അവരുടെ മൊഴി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കണം;

(v) വെടിയേറ്റപ്പോൾ മരണപ്പെട്ടയാളുടെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് മൂന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ദൃക്സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിൽ കാര്യമായ പൊരുത്തക്കേടുകളുണ്ട്. പി.ഡബ്ല്യു.–1 തന്റെ മൊഴിയിൽ മരണപ്പെട്ടയാൾ നിൽക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു. പി.ഡബ്ല്യു.–2, താൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ വെടിയേറ്റുവെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു, അതേസമയം പി.ഡബ്ല്യു.–3, മരണപ്പെട്ടയാൾ കുളത്തിൽ നിന്ന് കയറുകയായിരുന്നു എന്ന് മൊഴി നൽകി;

(vi) ഇദ്രീഷിന് അപ്പീൽവാദി നൽകിയ പ്രേരണയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതി അംഗീകരിച്ചു, എന്നാൽ അതേ സമയം പി.ഡബ്ല്യു.–1, പി.ഡബ്ല്യു.–2, പി.ഡബ്ല്യു.–3 എന്നിവരുടെ തെളിവുകളെ അത് ആശ്രയിച്ചു;

(vii) പി.ഡബ്ല്യു.–1, പി.ഡബ്ല്യു.–2, പി.ഡബ്ല്യു.–3 എന്നിവരുടെ തെളിവുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മരണപ്പെട്ടയാളും ഇദ്രീഷും തമ്മിൽ മുൻവൈരാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്, അതുകൊണ്ട് തെറ്റായ ഉൾപ്പെടുത്തൽ തള്ളാനാവില്ല;

(viii) അപ്പീൽവാദി ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ രേഖകളിലുള്ള വിവരങ്ങൾ പൊതു ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഒരു കേസ് സ്ഥാപിക്കുന്നില്ല; കൂടാതെ

(ix) വെടിയുണ്ടയേറ്റ പരിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ആയുധം കണ്ടെടുത്തിട്ടില്ല.

2021_9_678_699

11. മറുവശത്ത്, ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട എ.എ.ജി. ശ്രീ. ദിവാകർ വാദിച്ചത്:

(i) കേസ് നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചാണ്, വിശ്വസനീയരായ ദൃക്സാക്ഷികളായ പി.ഡബ്ല്യു.–1, പി.ഡബ്ല്യു.–2, പി.ഡബ്ല്യു.–3 എന്നിവരുടെ ദൃക്സാക്ഷി തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ, രണ്ട് സാക്ഷികളെ പരിശോധിക്കാത്തത് അപ്രസക്തമാണ്;

(ii) സംഭവം വൈകിട്ട് 5:30 ന് നടന്നു, അതേസമയം രേഖാമൂലമുള്ള റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 10:30 പി.എം. ന് എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് 11 കിലോമീറ്റർ ദൂരത്താണ് പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എന്ന് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ കാലതാമസമില്ല;

(iii) എഫ്.ഐ.ആറിൽ സംഭവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ വിവരങ്ങളുണ്ട്, കൂടാതെ അപ്പീൽവാദിക്ക് ആരോപിക്കപ്പെട്ട പങ്ക് വ്യക്തമാക്കുന്നു;

(iv) പി.ഡബ്ല്യു.–1, പി.ഡബ്ല്യു.–2, പി.ഡബ്ല്യു.–3 എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രേരണയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് തങ്ങളുടെ മൊഴികളിൽ പൊരുത്തമുള്ളവരാണ്. ക്രോസ് വിസ്താരത്തിനിടെ, സംഭവസ്ഥലത്ത് തന്റെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് തർക്കിക്കാൻ പി.ഡബ്ല്യു.–1 നോട് ഒരു ചോദ്യവും ചോദിച്ചിട്ടില്ല, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മകളെയും പി.ഡബ്ല്യു.–1 നെ മരണപ്പെട്ടയാളുടെ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന മജീദിനെയും പരിശോധിക്കാത്തതിനെക്കുറിച്ചും ഒരു ചോദ്യവും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല; കൂടാതെ

(v) ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം[2] 1973–ലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള മൊഴി നൽകുന്നതിനിടെ, മരണപ്പെട്ടയാളുമായുള്ള മുൻവൈരാഗ്യം പ്രതികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പ്രത്യേകം കൊണ്ടുവന്നു.

12. ഈ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സെഷൻസ് ജഡ്ജി കണ്ടെത്തിയ കുറ്റകരമായ കണ്ടെത്തൽ ഹൈക്കോടതി ശരിയായി സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അപ്പീലിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി വാദിച്ചു.

13. പരസ്പരമുള്ള വാദങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വിശകലനം ചെയ്യപ്പെടും.

സി. വിശകലനം

സി.1 'തല്പര സാക്ഷികളുടെ' തെളിവ്

14. തങ്ങളുടെ കേസ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്, പ്രോസിക്യൂഷൻ മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളുടെ, പി.ഡബ്ല്യു.–1 ഷബീർ, പി.ഡബ്ല്യു.–2 സദ്ദു, പി.ഡബ്ല്യു.–3 ഇദ്ദു, തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചു. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ സഹോദരനായ പി.ഡബ്ല്യു.–1, സംഭവദിവസം വൈകിട്ട് ഏകദേശം 5 ന്, മകളുടെ അസുഖത്തെക്കുറിച്ച് അറിയിക്കാൻ മരണപ്പെട്ടയാൾ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന മജീദിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് താൻ പോയിരുന്നു എന്ന് മൊഴി നൽകി. മരണപ്പെട്ടയാൾ കുളത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു എന്ന് മജീദിന്റെ സഹോദരൻ – അഹമ്മദ് – പി.ഡബ്ല്യു.–1 നെ അറിയിക്കുകയും, അവിടെ വെച്ച് താൻ മരണപ്പെട്ടയാളെ കണ്ടുവെന്നും മൊഴി നൽകി. അതേ സമയം, ഇദ്രീഷും അപ്പീൽവാദിയും ഒരു പള്ളിയിൽ നിന്ന് സംഭവസ്ഥലത്തേക്ക് വരികയായിരുന്നു. മരണപ്പെട്ടയാൾ സ്വയം ശുദ്ധീകരിച്ച് നിന്നപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി ഇദ്രീഷിനെ ശത്രുവായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് അയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇദ്രീഷ് 0.315 ബോർ പിസ്റ്റൽ ഉപയോഗിച്ച് ഹനീഫക്ക് നേരെ

2 **"CrPC"**

വെടിയുതിർത്തു. വെടിയുണ്ട അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ കൊള്ളുകയും അയാൾ വീഴുകയും സംഭവസ്ഥലത്ത് വെച്ച് മരിക്കുകയും ചെയ്തു. സാദു (പി.ഡബ്ല്യു.–2), ഇദു (പി.ഡബ്ല്യു.–3), ലല്ലു എന്നിവർ സംഭവത്തിന് സാക്ഷികളായിരുന്നുവെന്നും, പ്രതികൾ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നതിന് മുമ്പ് അവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നും പി.ഡബ്ല്യു.–1 മൊഴി നൽകി. പ്രതികളെ ഭയന്ന് താൻ ഉടൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയില്ലെന്നും, ഒടുവിൽ രാത്രി 9:30–നാണ് റിപ്പോർട്ട് നൽകിയതെന്നും പി.ഡബ്ല്യു.–1 മൊഴി നൽകി. ഏകദേശം അഞ്ച് മാസം മുമ്പ് മരണപ്പെട്ടയാളും ഇദ്രീഷും തമ്മിൽ ഒരു വഴക്കുണ്ടായിരുന്നെന്നും, അതിൽ ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം കുറ്റം ചെയ്തതായി മരണപ്പെട്ടയാൾക്കെതിരെ ആരോപണമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം മൊഴി നൽകി.

15. തന്റെ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിനിടെ, പി.ഡബ്ല്യു.–1 നെ സംഭവസ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചും വെടിയേറ്റപ്പോൾ മരണപ്പെട്ടയാളുടെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും വിശദമായി ചോദ്യം ചെയ്തു. ദൃക്സാക്ഷിയുടെ മൊഴിയിൽ കാര്യമായ പൊരുത്തക്കേടോ പരസ്പര വിരുദ്ധതയോ ഉണ്ടായില്ല. പി.ഡബ്ല്യു.–2 – സദു – തന്റെ വീട് കുളത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അടുത്താണെന്ന് പ്രത്യേകമായി മൊഴി നൽകി. കുളത്തിൽ താൻ കുളിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കുളത്തിൽ താൻ ഉണ്ടായിരുന്നതിന് യുക്തമായ കാരണം അദ്ദേഹം നൽകി. തന്റെ മൊഴികൾക്കിടെ, പി.ഡബ്ല്യു.–2, വടിയുമായി സായുധനായിരുന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്കും സാന്നിധ്യവും, ഇദ്രീഷിനെ മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതും പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചു. പി.ഡബ്ല്യു.–3 – ഇദു – സമാനമായ രീതിയിൽ, മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് വെടിയേറ്റ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകി. കുളിച്ചതിന് ശേഷം താൻ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുകയായിരുന്നു എന്ന് പി.ഡബ്ല്യു.–3 മൊഴി നൽകി. കുളത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി ഇദ്രീഷിനെ

മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടുവെന്നും, അതിനുശേഷം ഇദ്രീഷ് അയാളെ വെടിവെക്കുകയും വെടിയുണ്ട അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ കൊള്ളുകയും ചെയ്തുവെന്നും പി.ഡബ്ല്യു.–3 മൊഴി നൽകി. പി.ഡബ്ല്യു.–1, 2, 3 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചപ്പോൾ, സംഭവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചോ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചോ കാര്യമായ പൊരുത്തക്കേടൊന്നുമില്ല. മൂന്ന് സാക്ഷികളും താഴെ പറയുന്നവയ്ക്ക് മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്: (i) മരണപ്പെട്ടയാൾ കുളത്തിന്റെ അടുത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നത്; (ii) സംഭവസ്ഥലത്ത് അപ്പീൽവാദിയും ഇദ്രീഷും ഉണ്ടായിരുന്നത്; (iii) അപ്പീൽവാദി ഇദ്രീഷിനെ മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്; കൂടാതെ (iv) ഇദ്രീഷ് മരണപ്പെട്ടയാളെ വെടിവെച്ചതിന്റെ ഫലമായി അയാൾക്ക് നെഞ്ചിൽ പരിക്കേൽക്കുകയും സംഭവസ്ഥലത്ത് വെച്ച് കുഴഞ്ഞുവീഴുകയും ചെയ്തു. നിയമത്തിൽ ഇത് സുസ്ഥാപിതമാണ്, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ബന്ധുക്കൾ മാത്രമാണ് സാക്ഷികളെന്നത് അവരുടെ യുക്തമായ മൊഴികളെ അവിശ്വസിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല. ഈയിടെ, ഈ കോടതിയുടെ രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് മൊഹമ്മദ് റോജാലി **v.** അസം സംസ്ഥാനം[3] എന്ന കേസിൽ "താൽപര്യമുള്ള" സാക്ഷികളും "ബന്ധപ്പെട്ട" സാക്ഷികളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ആവർത്തിച്ചു. സാക്ഷികൾ മരണപ്പെട്ടയാളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരാണെന്നത് മാത്രം, അവരുടെ തെളിവുകൾ വിശ്വസനീയവും യുക്തവുമാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് വിധിച്ചു. ഈ കോടതിക്ക് വേണ്ടി ജസ്റ്റിസ് എം.എം. ശാന്തനഗൗഡർ ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"13. എല്ലാ ദൃക്സാക്ഷികളും മരണപ്പെട്ടയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളാണെന്ന വാദത്തെക്കുറിച്ച്, ഒരു ബന്ധുവായ സാക്ഷിയെ, ഇരയുടെ

3 (2019) 19 SCC 567

ബന്ധുവായതുകൊണ്ട് മാത്രം "താൽപര്യമുള്ള" സാക്ഷിയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ സുസ്ഥാപിതമാണ്. "താൽപര്യമുള്ള" സാക്ഷികളും "ബന്ധപ്പെട്ട" സാക്ഷികളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഈ കോടതി നിരവധി കേസുകളിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഒരു സാക്ഷിയെ തൽപര്യമുള്ളവനായി കണക്കാക്കുന്നത്, അയാൾ ഒരു കേസിന്റെ ഫലത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം നേടുമ്പോഴാണ്, ഒരു ക്രിമിനൽ കേസിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇതിനർത്ഥം, മുൻ വൈരാഗ്യം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് കാരണങ്ങൾ കാരണം പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ സാക്ഷിക്ക് നേരിട്ടുള്ളതോ അല്ലാത്തതോ ആയ താൽപര്യമുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ പ്രതിയെ തെറ്റായി ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഒരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെന്നും അർത്ഥമാക്കുന്നു [ആഭ്യന്തര ഉദ്ധരണികൾ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു].

.....

14. ക്രിമിനൽ കേസുകളിൽ, കുറ്റം ഇരയുടെ അടുത്ത ബന്ധുവായ ഒരാൾ സാക്ഷിയാകുന്നത് പതിവാണ്, സംഭവസ്ഥലത്ത് അയാളുടെ സാന്നിധ്യം സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. അത്തരം ഒരു സാക്ഷിയുടെ തെളിവ്, സാക്ഷിയെ തൽപര്യമുള്ളവനായി ലേബൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് യാന്ത്രികമായി തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ക്രിമിനൽ കേസുകളിൽ താൽപര്യമുള്ള സാക്ഷികളെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യകാല പ്രസ്താവനകളിൽ ഒന്ന് ഈ കോടതി ദലീപ് സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [ദലീപ് സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം, 1954 എസ്.സി.ആർ. 145 : എ.ഐ.ആർ. 1953 എസ്.സി. 364 : 1953 ക്രി.എൽ.ജെ. 1465] കേസിൽ നടത്തി, അതിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത്: (എ.ഐ.ആർ. പേജ് 366, ഖണ്ഡിക 26)

"26. ഒരു സാക്ഷിയെ സാധാരണയായി സ്വതന്ത്രനായി കണക്കാക്കണം, അയാൾ അല്ലെങ്കിൽ അവൾ മലിനമാകാൻ സാധ്യതയുള്ള ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് വരുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിനർത്ഥം സാക്ഷിക്ക് പ്രതിക്കെതിരെ ശത്രുത പോലുള്ള കാരണം, പ്രതിയെ തെറ്റായി ഉൾപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നായിരിക്കും. സാധാരണഗതിയിൽ ഒരു അടുത്ത ബന്ധു യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളിയെ മറയ്ക്കുകയും നിരപരാധിയായ ഒരാളെ തെറ്റായി ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അവസാനത്തെയാളായിരിക്കും."

15. ഒരു ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷിയുടെ കാര്യത്തിൽ, കോടതിക്ക് അയാളുടെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ മൊഴിയെ അന്തർലീനമായി മലിനമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല, കൂടാതെ തെളിവുകൾ അന്തർലീനമായി വിശ്വസനീയവും, സാധ്യതയുള്ളതും, യുക്തവും പൊരുത്തമുള്ളതുമാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്...."

16. സെഷൻസ് ജഡ്ജിയും ഹൈക്കോടതിയും രേഖകളിലുള്ള തെളിവുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവം വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളുടെയും സാന്നിധ്യത്തെ അവിശ്വസിക്കാൻ ഒരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല, അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സംശയം ഉന്നയിക്കാൻ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ ഒന്നും ലഭ്യമല്ല. രോഗിയായിരുന്നു എന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മകളെ പരിശോധിക്കാത്തത്, പി.ഡബ്ല്യു.–1, 2, 3 എന്നിവരുടെ ദൃക്സാക്ഷി തെളിവുകൾ പൊരുത്തമുള്ളതും വിശ്വസനീയവുമാണെങ്കിൽ, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിന് മാരകമായ ഒരു സാഹചര്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് ഉണ്ടായതായി കണ്ടെത്തിയ പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം ദൃക്സാക്ഷികൾ നൽകിയ വിവരങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്നതാണ്.

C.2 ആയുധം കണ്ടെടുക്കുന്നതിലെയും ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധനെ പരിശോധിക്കുന്നതിലെയും പരാജയം

17. മരിച്ചയാൾക്ക് വെടിയേറ്റ മുറിവുണ്ടായിരുന്നു, അതിന് ഒരു പ്രവേശന ദ്വാരവും ഒരു പുറത്തേക്കുള്ള ദ്വാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. കുറ്റം ചെയ്ത ആയുധം കണ്ടെടുക്കാത്തതുകൊണ്ട്, പി.ഡബ്ല്യു.–1, 2, 3 എന്നിവരുടെ ദൃക്സാക്ഷി മൊഴികളെ ആശ്രയിച്ച പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് അവിശ്വസിക്കപ്പെടുകയില്ല. സുഖ്വന്ത് സിംഗ് **v.** പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം[4] എന്ന കേസിൽ, ഡോ. എ.എസ്. ആനന്ദ് (അന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ആയിരുന്നു) ഒരു രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"21. ഈ കേസിൽ മറ്റൊരു ബലഹീനത കൂടിയുണ്ട്. പി.ഡബ്ല്യു.–6, എ.എസ്.ഐ. രഘുബീർ സിംഗ് സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് ഒരു ഒഴിഞ്ഞ [*sic*] വെടിയുണ്ട കണ്ടെടുത്തിട്ടും, പ്രതിയുടെ അറസ്റ്റിന്റെ സമയത്ത് അയാളുടെ കൈവശം ഒരു പിസ്റ്റലും ചില കാടിഡ്ജുകളും പിടിച്ചെടുത്തിട്ടും, പ്രോസിക്യൂഷൻ, അതിന്റെ മികച്ച കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട്, കണ്ടെടുത്തിയ ഒഴിഞ്ഞ [*sic*] വെടിയുണ്ടയും പിടിച്ചെടുത്ത പിസ്റ്റലും ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധന്റെ പരിശോധനക്കും വിദഗ്ധാഭിപ്രായത്തിനുമായി അയച്ചില്ല. താരതമ്യം കുറ്റവും പ്രതിയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന തെളിവ് നൽകുമായിരുന്നു. ഇതും പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നുള്ള ഒരു വീഴ്ചയാണ്, അതിന് വിചാരണക്കോടതിയിലോ കോടതിക്ക് മുന്നിലോ ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല. വെടിക്കോപ്പ് ഉപയോഗിച്ച് പരിക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന കേസുകളിൽ, വെടിമരുന്നും കുറ്റകൃത്യ കാടിഡ്ജും അന്വേഷണത്തിനിടെ കണ്ടെടുക്കുന്നിടത്ത് ഒരു പ്രതിയെ കുറ്റവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് ഗണ്യമായ പ്രാധാന്യമുണ്ട് എന്ന് ഊന്നിപ്പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അത്തരം കേസുകളിൽ വിചാരണക്കോടതിക്ക് മുന്നിൽ വിദഗ്ധാഭിപ്രായം ഹാജരാക്കുന്നതിൽ

4 (1995) 3 SCC 367

പരാജയപ്പെടുന്നത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെ വലിയ തോതിൽ ബാധിക്കുന്നു."

(ഊന്നൽ നൽകി)

അപ്പീൽവാദിയുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കൗൺസൽ ആശ്രയിച്ച മുകളിലെ ഉദ്ധാരണി ഊന്നിപ്പറയുന്നത്, വെടിക്കോപ്പ് ഉപയോഗിച്ച് പരിക്കേൽപ്പിച്ച ഒരു കേസിൽ, അന്വേഷണത്തിനിടെ വെടിമരുന്നും കുറ്റകൃത്യ കാട്രിഡ്ജും കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് ഗണ്യമായ പ്രാധാന്യമുണ്ട് എന്നാണ്. അത്തരം ഒരു കേസിൽ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം ഹാജരാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെ ബാധിക്കുന്നു.

18. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കോടതിയുടെ ഒരു മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച്, ഗുരുചരൺ സിംഗ് **v.** പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം[5] എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ മുൻ വിധികൾ വിശകലനം ചെയ്യുകയും, മാരകമായ ആയുധം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഓരോ കേസിലും ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധനെ പരിശോധിക്കുന്നത് ഒരു കർശന നിയമമല്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ജസ്റ്റിസ് പി.ബി. ഗജേന്ദ്രഗഡ്കർ (അന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ആയിരുന്നു) ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"41. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു പ്രതിക്ക് മാരകമായ ആയുധം ഉപയോഗിച്ച് കൊലപാതക കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ഓരോ കേസിലും, പരിക്കുകൾ ആയുധം ഉപയോഗിച്ച്, ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞത് സാധ്യമാണെന്ന് വിദഗ്ദ്ധ തെളിവ് വഴി തെളിയിക്കേണ്ടത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കടമയാണെന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്നു; ഈ വാദത്തിന് പിന്തുണയായി, മോഹിന്ദർ സിംഗ് v. സ്റ്റേറ്റ് [(1950) എസ്.സി.ആർ.

5 (1963) 3 SCR 585

821] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ വിധി ആശ്രയിക്കപ്പെടുന്നു. ആ കേസിൽ, പ്രതി ഒരു തോക്ക് ഉപയോഗിച്ച് മരണപ്പെട്ടയാളെ വെടിവെച്ചുവെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് ആയിരുന്നിട്ടും, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ പരിക്കുകൾ ഒരു റൈഫിൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് ഉണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതെന്നും, പരിക്കുകൾ ഒരു തോക്ക് ഉപയോഗിച്ചാണ് ഉണ്ടാക്കിയത് എന്ന് തെളിയിക്കാൻ യോഗ്യനായ ഒരു വിദഗ്ദ്ധന്റെ തെളിവ് ഇല്ലെന്നും, പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം ഒന്നിൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ വെടിയുതിർത്തതാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും, മറ്റൊരു വ്യക്തിയും വെടിയുതിർത്തുവെന്ന് തെളിയിക്കാൻ തെളിവ് ഇല്ലെന്നും, വാക്കാലുള്ള തെളിവ് താൽപര്യമില്ലാത്തതല്ലെന്നും കണ്ടെത്തിയാൽ, ഒരു വിദഗ്ദ്ധനെ പരിശോധിക്കാത്തത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിൽ ഒരു വലിയ ബലഹീനതയായിരിക്കുമെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകൾക്ക് ഗുരുതരമായ ബലഹീനതകളുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കേസിലാണ് ഈ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയതെന്നും, ഈ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലം നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ, അവയുണ്ടായ വസ്തുതകൾ മറക്കുന്നത് നീതിയോ ന്യായമോ അല്ലെന്നും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ നിരീക്ഷണങ്ങൾ, മാരകമായ ആയുധം ഉപയോഗിച്ച് കൊലപാതക കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ഓരോ കേസിലും, ഒരു വിദഗ്ദ്ധനെ പരിശോധിച്ചാൽ മാത്രമേ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് തെളിയിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന ഒരു കർശന നിയമം സ്ഥാപിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ അവിശ്വസനീയമല്ലാത്ത സ്വഭാവമുള്ളതും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം രേഖകളിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകളുമായി വ്യക്തമായി യോജിക്കുന്നതുമായ കേസുകൾ സങ്കൽപിക്കാൻ സാധിക്കും, അവിടെ ഒരു ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധനെ പരിശോധിക്കുന്നത് അത്യാവശ്യമായി കണക്കാക്കില്ല. നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ തൃപ്തികരമല്ലെങ്കിലോ താൽപര്യമില്ലാത്തതല്ലെങ്കിലോ, അല്ലെങ്കിൽ പരിക്കുകൾ തോക്ക് ഉപയോഗിച്ച്

ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുകയും അവ പ്രാഥമികമായി ഒരു റൈഫിൾ ഉപയോഗിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് തോന്നുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും പ്രത്യക്ഷമായ വൈരുദ്ധ്യം മാറ്റാനോ വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധന്റെ തെളിവുകൾ നൽകി ബലപ്പെടുത്താനോ സാധിക്കും. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് തെളിയിക്കാൻ ഒരു ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധനെ പരിശോധിക്കുന്നത് ഏത് കേസുകളിലാണ് അത്യാവശ്യമെന്നത് ഓരോ കേസിന്റെയും സാഹചര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. അതിനാൽ, ഒരു പ്രതി ഒരു വെടിക്കോപ്പ് ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ കേസിലും, നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ എത്ര മികച്ചതാണെങ്കിലും, ആ രേഖയിൽ നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകളെ സംശയിക്കാൻ കാരണമില്ലെങ്കിലും, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഒരു ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധന്റെ തെളിവ് നൽകണം എന്ന ഒരു പൊതുവായ വാദം ഉന്നയിക്കുന്നത് ശരിയാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നില്ല."

(ഊന്നൽ നൽകി)

19. അതുപോലെ, ഈ കോടതിയുടെ ഒരു രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം v. ജഗ്രാജ് സിംഗ്[6] കേസിൽ, വീണ്ടെടുത്ത ആയുധത്തിന്റെ ബാലിസ്റ്റിക് പരിശോധന കൂടാതെയും, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിൽ ചുറ്റുമുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ മാരകമായ ആയുധം മൂലമുണ്ടായ മരണം തെളിയിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ജസ്റ്റിസ് ആർ.പി. സേത്തി സംസാരിച്ചുകൊണ്ട്, കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത്:

"18. ഈ കേസിൽ, കണ്ടെടുത്ത് തോക്കുകൾ പ്രവർത്തനക്ഷമമായിരുന്നില്ലെന്നും, തന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിൽ,

6 (2002) 3 SCC 234

ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധന്റെ അഭിപ്രായത്തിനായി അയക്കുന്നത് ഒരു പ്രയോജനവും ചെയ്യില്ലെന്ന് താൻ കണ്ടെത്തിയെന്നും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു. തോക്കുകൾക്ക് തകരാറുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഫയർ പിൻ ശരിയായിരുന്നോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങളൊന്നും ചോദിച്ചില്ല. രണ്ട് ദൃക്സാക്ഷികളുടെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന തെളിവുകളും മറ്റ് അനുബന്ധ സാഹചര്യങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ട്, ഈ കേസിൽ വിദഗ്ധനെ പരിശോധിക്കാത്തത് ദൃക്സാക്ഷികൾ മുന്നോട്ട് വെച്ച മൊഴികളുടെ വിശ്വാസ്യതയെ ഒരു തരത്തിലും ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തുന്നില്ല."

20 .ഈ കേസ്, ഒരു വെടിമരുന്നോ കാടിഡ്ജോ കണ്ടെടുത്തിട്ടും, പ്രോസിക്യൂഷൻ ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധന്റെ റിപ്പോർട്ട് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ട കേസ് അല്ല. അതിനാൽ, മാരകമായ പരിക്കുകൾ ഒരു പ്രത്യേക ആയുധം മൂലമാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധന്റെ റിപ്പോർട്ട് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത് നേരിട്ടുള്ള ദൃക്സാക്ഷികളുടെ വിശ്വസനീയമായ തെളിവുകളെ അവിശ്വസിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല.

C.2 ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരമുള്ള പൊതു ഉദ്ദേശ്യം

21. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 ഇങ്ങനെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു:

"34. നിരവധി പേർ പൊതു ഉദ്ദേശ്യത്തെ മുൻനിർത്തി ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ.– ഒരു കുറ്റകൃത്യം പലരും ചേർന്ന് എല്ലാവരുടെയും പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ മുൻനിർത്തി ചെയ്യുമ്പോൾ, അത്തരം ഓരോ വ്യക്തിയും ആ പ്രവൃത്തിക്ക് താൻ മാത്രമാണ് അത് ചെയ്തതെന്നപോലെ ഉത്തരവാദിയായിരിക്കും."

22. മുകളിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സുസ്ഥാപിതമായ തത്വം, ജസ്റ്റിസ് വിവിയൻ ബോസ് പാണ്ഡുരംഗ്, ടുകിയയും ഭില്ലിയയും **v.** ദി ഹൈദരാബാദ് സംസ്ഥാനം[7] എന്ന കേസിൽ നൽകിയ വിധിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്, അതിൽ ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"33. ഇപ്പോൾ വകുപ്പ് 34–ന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഒരു പൊതു ഉദ്ദേശ്യം മുൻകൂർ ധാരണയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് നന്നായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. ഇതിന് മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു പദ്ധതി ആവശ്യമാണ്, കാരണം ഒരാൾക്ക് മറ്റൊരാളുടെ ക്രിമിനൽ പ്രവൃത്തിക്ക് പകരക്കാരനായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, ആ പ്രവൃത്തി എല്ലാവരുടെയും പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ മുൻനിർത്തിയായിരിക്കണം ചെയ്തത്: മഹ്ബൂബ് ഷാ v. കിംഗ് എമ്പറർ [72 ഐ.എ. 148 പേജ് 153, 154]. അതനുസരിച്ച്, മനസ്സുകൾക്കിടയിൽ ഒരു മുൻകൂട്ടിയുള്ള ഒത്തുചേരൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിരവധി ആളുകൾ ഒരേ സമയം ഒരാളെ ആക്രമിക്കുകയും ഓരോരുത്തർക്കും ഒരേ ഉദ്ദേശ്യം, അതായത് കൊല്ലാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, ഓരോരുത്തർക്കും വെവ്വേറെ മാരകമായ പ്രഹരം ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം, എന്നിട്ടും ആ വകുപ്പ് ആവശ്യപ്പെടുന്ന പൊതു ഉദ്ദേശ്യം ആർക്കും ഉണ്ടാകില്ല, കാരണം മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിക്കുന്നതിന് മനസ്സുകൾക്കിടയിൽ ഒരു മുൻകൂട്ടിയുള്ള ഒത്തുചേരൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കേസിൽ, ഓരോരുത്തരും തങ്ങൾ വരുത്തിയ പരിക്കിന് വ്യക്തിപരമായി ഉത്തരവാദികളായിരിക്കും, എന്നാൽ മറ്റൊരാളുടെ പ്രവൃത്തിക്ക് പകരക്കാരനായി ആരെയും ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല; കൂടാതെ അയാളുടെ വെവ്വേറെയുള്ള പ്രഹരം മാരകമായിരുന്നു എന്ന് പ്രോസിക്യൂഷന് തെളിയിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അയാളുടെ കേസിൽ കൊല്ലാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം എത്ര

7 1955 SCR (1) 1083

വ്യക്തമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാലും അയാളെ കൊലപാതകത്തിന് ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല: ബരേന്ദ്ര കുമാർ ഘോഷ് v. കിംഗ്-എമ്പറർ [72 ഐ.എ. 148 പേജ് 153, 154], മഹ്ബൂബ് ഷാ v. കിംഗ്-എമ്പറർ [52 ഐ.എ. 40 പേജ് 49]. ഈ അവസാനത്തെ കേസിൽ അവരുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ പറയുന്നതുപോലെ, "അവരുടെ അതിരുകളെ വേർതിരിക്കുന്ന വിഭജനം പലപ്പോഴും വളരെ നേർത്തതാണ്: എന്നിരുന്നാലും, വ്യത്യാസം യഥാർത്ഥവും ഗണ്യമായതുമാണ്, ഇത് അവഗണിച്ചാൽ നീതി നിഷേധിക്കപ്പെടും."

34. പദ്ധതി വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണമെന്നില്ല, ഒരു വലിയ സമയപരിധി ആവശ്യമില്ല. ഇത് പെട്ടെന്ന് ഉണ്ടാകുകയും രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്യാം, ഉദാഹരണത്തിന് ഒരാൾ കാഴ്ചക്കാരെ ഒരു വ്യക്തിയെ കൊല്ലാൻ സഹായിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അവർ വാക്കുകളിലൂടെയോ പ്രവൃത്തികളിലൂടെയോ സമ്മതം സൂചിപ്പിക്കുകയും ആക്രമണത്തിൽ ചേരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ. അപ്പോൾ മനസ്സുകൾക്കിടയിൽ ആവശ്യമായ ഒത്തുചേരൽ ഉണ്ടാകുന്നു. എത്ര തിടുക്കത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടതും ക്രമരഹിതമായി മനസ്സിലാക്കിയതുമായ ഒരു മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ പദ്ധതിയുണ്ട്. എന്നാൽ മുൻകൂട്ടിയുള്ള ക്രമീകരണവും മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്ത ധാരണയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. പരസ്പരം സ്വതന്ത്രമായി ഒരേ ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നത് മാത്രം പോരാ, ഉദാഹരണത്തിന്, മറ്റൊരാളെ രക്ഷിക്കാനും, ആവശ്യമെങ്കിൽ, എതിർക്കുന്നവരെ കൊല്ലാനുമുള്ള ഉദ്ദേശ്യം."

(ഊന്നൽ നൽകി)

23. വീരേന്ദ്ര സിംഗ് **v.** മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം[8] എന്ന കേസിൽ, ജസ്റ്റിസ് ദൽവീർ ഭണ്ഡാരി, രണ്ടംഗ ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി

8 (2010) 8 SCC 407

സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് "എല്ലാവരുടെയും പൊതു ഉദ്ദേശ്യത്തെ മുൻനിർത്തി" എന്ന വാക്കുകളുടെ വ്യാപ്തി വിശദീകരിച്ചു.

"15. സാധാരണയായി, ഒരു വ്യക്തി തന്റെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തിക്ക് ഉത്തരവാദിയാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള പൊതു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് പകരക്കാരനായും ഉത്തരവാദിയാകാം. "പൊതു ഉദ്ദേശ്യം" എന്ന വാക്കുകൾ ഒരു മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ പദ്ധതിയെയും ആ പദ്ധതി പ്രകാരം കൂട്ടായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിമിനൽ പ്രവൃത്തി മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ പദ്ധതി പ്രകാരം കൂട്ടായി ചെയ്തതാണെന്ന് തെളിയിക്കണം. പൊതു ഉദ്ദേശ്യം പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് സമയബന്ധിതമായി നിലവിൽ വരുന്നു, അതിന് വലിയ സമയദൈർഘ്യം ആവശ്യമില്ല. ഈ വകുപ്പ് പ്രകാരം, വ്യക്തമായ മുൻകൂർ പദ്ധതി എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള മുൻകൂട്ടിയുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു പ്രത്യേക ഫലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള പൊതു ഉദ്ദേശ്യം, കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും അനുസരിച്ച്, നിരവധി വ്യക്തികൾക്കിടയിൽ സംഭവസ്ഥലത്ത് വെച്ച് തന്നെ വികസിക്കാം. പൊതു ഉദ്ദേശ്യം സംഭവസ്ഥലത്ത് വികസിക്കാമെങ്കിലും, കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് സമയബന്ധിതമായി ഉണ്ടായിരിക്കണം, അത് മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ പദ്ധതിയും മുൻകൂട്ടിയുള്ള ഒത്തുതീർപ്പും കാണിക്കുന്നതായിരിക്കണം. പൊതു ഉദ്ദേശ്യം വഴക്കിനിടെ വികസിക്കാം, എന്നാൽ ആ നിഗമനത്തെ ന്യായീകരിക്കാൻ വ്യക്തവും അവിശ്വസനീയമല്ലാത്തതുമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇത് ഈ കോടതി അമൃക് സിംഗ് *v.* പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [(1972) 4 എസ്.സി.സി. (എൻ) 42 : 1972 ക്രി.എൽ.ജെ. 465] കേസിൽ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്."

24. വകുപ്പ് 34–ന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി വിധിച്ചത്:

(i) വകുപ്പ് 34 ഒരു പ്രത്യേക കുറ്റം സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് ഒരു നിർമ്മാണപരമായ ബാധ്യതയുടെ തത്വമാണ്;

(ii) ഒരു കുറ്റത്തിന് സംയുക്ത ബാധ്യത ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന്, യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിന് പ്രതികൾക്കിടയിൽ മുൻകൂട്ടി ക്രമീകരിച്ചതും മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തതുമായ ഒരു ധാരണ ഉണ്ടായിരിക്കണം;

(iii) പ്രവൃത്തിക്കും മുൻകൂട്ടിയുള്ള ആസൂത്രണത്തിനും ഇടയിൽ ഒരു വലിയ ഇടവേള ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല, പദ്ധതി പെട്ടെന്ന് രൂപപ്പെടാം. വകുപ്പ് 34 ബാധകമാകുന്നതിന്, ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയാണ് പ്രവൃത്തി ചെയ്തതെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; കൂടാതെ

(iv) നിരവധി ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും, കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, ആരാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കുറ്റം ചെയ്തതെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷന് തെളിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത കേസുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

25. ഈ തത്വങ്ങൾ ഈ കോടതിയുടെ മറ്റൊരു രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് ഛോട്ടാ അഹിർവാർ **v.** മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം[9] കേസിൽ സ്വീകരിക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിര ബാനർജി രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് നിരീക്ഷിച്ചത്:

"26. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 ബാധകമാക്കാൻ, പ്രതികൾക്ക് അന്തിമ ക്രിമിനൽ പ്രവൃത്തിയിൽ മറ്റുള്ളവരുമായി പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ആ പ്രവൃത്തി അത്തരം ഉദ്ദേശ്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു

9 (2020) 4 SCC 126

പ്രതിയാണ് ചെയ്തതെങ്കിൽ പോലും പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ആവശ്യമില്ല [അശോക് ബസക് *[*അശോക് ബസക് *v.* മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (2010) 10 എസ്.സി.സി. 660 : (2011) 1 എസ്.സി.സി. (ക്രി) 85], എസ്.സി.സി. പേജ് 669 കാണുക]. പ്രിവി കൗൺസിലിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ബരേന്ദ്ര കുമാർ ഘോഷ് *[*ബരേന്ദ്ര കുമാർ ഘോഷ് *v.* കിംഗ് എമ്പറർ, 1924 എസ്.സി.സി. ഓൺലൈൻ പി.സി. 49 : (1924–25) 52 ഐ.എ. 40 : എ.ഐ.ആർ. 1925 പി.സി. 1] കേസിൽ നിന്നുള്ള വിധി ഉദ്ധരിച്ചാൽ, "കാത്തുനിൽക്കുന്നവരും സേവനം ചെയ്യുന്നു"."

27. പൊതു ഉദ്ദേശ്യം കൂട്ടായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു പദ്ധതിയുടെ നിലനിൽപ്പ് പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്നോ, സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകരമായ ഏതെങ്കിലും വസ്തുതകളിൽ നിന്നോ തെളിയിക്കണം. പരസ്പരം സ്വതന്ത്രമായി ഒരേ ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നത് മാത്രം പോരാ.

26. ധൻപാൽ **v.** സ്റ്റേറ്റ് **(**എൻ**.**സി**.**ടി**.** ഓഫ് ഡൽഹി**)**[10] എന്ന കേസിൽ, അപ്പീൽവാദി ഒരു കൂട്ടുപ്രതിയെ മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ പ്രേരണയെ ദൃക്സാക്ഷികൾ സമാനമായ വാക്കുകളിൽ ആവർത്തിച്ചില്ല. കൂടാതെ, എല്ലാ ദൃക്സാക്ഷികളും മരണപ്പെട്ടയാളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരായതുകൊണ്ട് ഒരു നിഷ്പക്ഷ സാക്ഷി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ കാലതാമസം ഉണ്ടായെന്നും ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കോടതിയുടെ രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി ജസ്റ്റിസ് അനിരുദ്ധ ബോസ് നിരീക്ഷിച്ചത്:

"8. എന്നിരുന്നാലും, മൂന്ന് അപ്പീൽവാദികളും സംഭവസ്ഥലത്തേക്ക് ഒരുമിച്ച് മടങ്ങിയെത്തുകയും ധൻപാൽ അജയിയെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്

10 (2020)5 SCC 705

2021_9_678_699

മരണപ്പെട്ടയാളെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ മതിയായ വിവരങ്ങളുണ്ട്. അവർ ഇരയെ പിടിച്ചു വലിച്ചിഴക്കുകയും കമൽ കത്തികൊണ്ട് നിരവധി പരിക്കുകൾ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. വെളിപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും കണ്ടെത്തിയത്, നാല് കുറ്റവാളികൾക്കും മുൻകൂട്ടി മനസ്സുകൾ തമ്മിൽ ഒത്തുചേരൽ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും, മൂന്ന് അപ്പീൽവാദികൾക്കും കമലിനോടൊപ്പം പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും. ഈ വിഷയത്തിൽ, ആസിഫ് ഖാൻ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം [ആസിഫ് ഖാൻ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (2019) 5 എസ്.സി.സി. 210 : (2019) 2 എസ്.സി.സി. (ക്രി) 484] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയുടെ അനുപാതം പ്രസക്തമാണ്. മുൻപ് രാജകിഷോർ പുരോഹിത് v. മധ്യ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [രാജകിഷോർ പുരോഹിത് v. മധ്യ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം, (2017) 9 എസ്.സി.സി. 483 : (2017) 3 എസ്.സി.സി. (ക്രി) 749] കേസിൽ, കൊലപാതകത്തിന് പൊതു ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ, എല്ലാ പ്രതികൾക്കും പ്രത്യക്ഷമായ പ്രവൃത്തിയോ ആയുധങ്ങൾ കൈവശം വെക്കുന്നതോ ആവശ്യമില്ലെന്ന് വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. റിച്ചപ്പൽ സിംഗ് മീണ v. ഘാസി [റിച്ച്പ്പൽ സിംഗ് മീണ v. ഘാസി, (2014) 8 എസ്.സി.സി. 918 : (2014) 6 എസ്.സി.സി. (ക്രി) 424] കേസിൽ, ആക്രമണത്തിന്റെ സ്വഭാവം, ലക്ഷ്യമിട്ട വ്യക്തിക്ക് അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന പരിക്കുകളിൽ നിന്ന് മരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രതിക്ക് തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ അറിയാമായിരുന്നെന്ന് അനുമാനിക്കണം എന്നതാണ് യുക്തി.

.....

11. അപ്പീൽവാദികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച പൊരുത്തക്കേടുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതിയുടെയും അപ്പീലിലെ ഹൈക്കോടതിയുടെയും സമീപനം ശരിയായിരുന്നു എന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു. എഫ്.ഐ.ആർ.

രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിലെ കാലതാമസം ശരിയായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്, ആ കാരണം കൊണ്ട് ശിക്ഷാ വിധി പരാജയപ്പെടില്ല. ദൃക്സാക്ഷികൾ മരണപ്പെട്ടയാളുമായി പരിചയമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്, ഒരു നിഷ്പക്ഷ സാക്ഷി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ ഒരു ഘടകം കൊണ്ട് മാത്രം നമുക്ക് അപ്പീൽവാദികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കാൻ കഴിയില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും ആദ്യ കോടതിയും ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയും ഇതിനകം തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുകയും പ്രോസിക്യൂഷന് അനുകൂലമായി തങ്ങളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ നൽകുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട്. അപ്പീൽവാദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശിക്ഷാ വിധിയിലും ശിക്ഷാ ഉത്തരവിലും ഒരു പിഴവും കോടതി കണ്ടെത്തുന്നില്ല. മൂന്ന് അപ്പീലുകളും തള്ളി."

ഈയിടെ സന്ദീപ് **v.** ഹരിയാന സംസ്ഥാനം[11] എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഒരു രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച്, ഒരു കൂട്ടുപ്രതി വെടിയുതിർത്ത് മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ഒരു പ്രതി നൽകിയ പ്രേരണ, അയാളുടെ കുറ്റകൃത്യത്തിലെ പങ്കാളിത്തം ന്യായമായ സംശയത്തിനപ്പുറം തെളിയിക്കുമെന്ന് വിധിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, ഈ കോടതി ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പുകൾ 302, 34 പ്രകാരം പ്രതിയെ ശിക്ഷിച്ചത് ശരിവെച്ചു.

27. രേഖകളിലുള്ള തെളിവുകൾ, അപ്പീൽവാദി ഇദ്രീഷിനെ മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് പൊതു ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഫലമാണെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. മരിച്ചയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രതികൾക്കിടയിൽ വിശദമായ പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പദ്ധതി വളരെക്കാലം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ ചേരാൻ തങ്ങളുടെ വാക്കുകളിലൂടെയോ പ്രവൃത്തിയിലൂടെയോ പ്രതികൾ സമ്മതം സൂചിപ്പിച്ചാൽ കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള പൊതു ഉദ്ദേശ്യം

11 2021 SCC OnLine SC 642

തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു. പിസ്റ്റലുണ്ടായിരുന്ന ഇദ്രീഷിനോടൊപ്പം അപ്പീൽവാദി ഒരു ലാത്തിയുമായി സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി. അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രേരണ കൂറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ നിർണ്ണായകമായിരുന്നു, കാരണം ശത്രുവിനെ കണ്ടെത്തി എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞതിന് ശേഷമാണ് ഇദ്രീഷ് മാരകമായ വെടിയുതിർത്തത്. അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്ക്, സംഭവസ്ഥലത്തെ സാന്നിധ്യം, പ്രേരണയുടെ സ്വഭാവം എന്നിവ മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളുടെ പൊരുത്തമുള്ള മൊഴികളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി.

ഡി. ഉപസംഹാരം

28. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അപ്പീലിൽ മെറിറ്റില്ല, അതനുസരിച്ച് അപ്പീൽ തള്ളുന്നു.

29. തീർപ്പാക്കാത്ത ഹർജി(കൾ) എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ, അവ തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കും.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ

അപ്പീൽ തള്ളി.